

Arrestnummer <i>C1 519 / 2024</i>
Repertoriumnummer <i>2024 / 1295</i>
Datum van uitspraak 12 april 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2023/PGG/980 2023/VJ11/432

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/980 - 2023/VJ11/432

Not.nr. KO.64.99.001551/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. ON
met zetel te
- beklaagde -

verdacht van:

Tenlastelegging 1

Onder tenlastelegging 1 wordt vervolgd voor het buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk door het plaatsen van twee automaten met publiciteitsvlaggen, in de periode van 1 april 2021 tot en met 30 april 2021, op een niet nader te bepalen datum.

Tenlastelegging 2

Onder tenlastelegging 2 wordt vervolgd voor het buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het plaatsen of aanbrengen van een publiciteitsinrichting, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of

omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk door het plaatsen van twee automaten met publiciteitsvlaggen, in _____ in de periode van 1 april 2021 tot en met 30 april 2021, op een niet nader te bepalen datum.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 27 februari 2023 op tegenspraak als volgt:

"Op strafgebied

Weert het uittreksel uit het Staatsblad en het rapport van _____ die door neergelegd werden uit de debatten.

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen 1 en 2 bewezen in hoofde van

Veroordeelt _____ tot:

- een geldboete van 4.000,00 EURO (=500,00 EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), met uitstel voor 3/4^e van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verplicht _____ tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht _____ tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verplicht _____ tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,24 euro**.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van _____ ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

Veroordeelt _____ om aan _____ 500 euro te betalen,

Veroordeelt tot de kosten van begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 600 euro en 194,84 euro dagvaardingskosten.

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld middels een verklaring afgelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 14 maart 2023 door de beklaagde
- 23 maart 2023 door het openbaar ministerie;

Tegelijk dienden deze partijen ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 24 november 2023 (inleidingszitting) legde dit hof, zelfde kamer, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 29 februari 2024.

Op die laatste rechtszitting verklaarden (de advocaten van) alle partijen dat alle eventueel laattijdig meegedeelde en/of laattijdig neergelegde conclusies in het debat mogen worden gehouden.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 29 februari 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de burgerlijke partij in zijn middelen vertegenwoordigd door meester voor meester beiden advocaat met kantoor te

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 27 februari 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagde bepaalde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven over de procedure (schending rechten van verdediging doordat de beklaagde niet is verhoord en door het voegen van stukken na het pleidooi van de burgerlijke partij), de schuld, de strafmaat, de burgerlijke vordering en andere (met als precisering het weigeren van de opschorting).

Het openbaar ministerie duidde een grief aan over de strafmaat en deed dit nauwkeurig.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De dagvaarding werd op 15 december 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid met referentie overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Dat dit pas gebeurde wanneer de zaak aanhangig was in graad van beroep, belet niet dat de strafvordering ontvankelijk is.

4. baat al meerdere jaren het restaurant uit, gelegen in Midden april 2021 werden er op het perceel naast dit restaurant twee voedingsautomaten geplaatst waaraan twee publiciteitsvlaggen werden bevestigd vernam van de gemeente dat hiervoor een aanvraag tot omgevingsvergunning was ingediend, die evenwel op 30 april 2021 onvolledig was verklaard. Het college van burgemeester en schepenen weigerde een nieuw ingediende omgevingsvergunning op 5 september 2022.

Op 24 augustus 2022 heeft rechtstreeks voor de correctionele rechtbank gedaagd wegens het plaatsen van een constructie en een publiciteitsinrichting, zonder vergunning.

Inmiddels zijn de voedingsautomaten verwijderd.

5. De beklaagde houdt voor dat haar rechten van verdediging zijn geschonden doordat ze niet werd verhoord voordat de strafvordering aanhangig werd gemaakt en doordat de eerste rechter na de pleidooien de burgerlijke partij heeft verzocht om duidelijke foto's te voegen, opnieuw zonder dat de beklaagde werd verhoord.

Aan de rechtstreekse dagvaarding ging geen politieel onderzoek vooraf. De benadeelde kon als natuurlijke partij geen opdracht geven aan de politie om de beklaagde te verhoren. De ondervraging van de eventuele dader is gebruikelijk, maar niet wettelijk verplicht. De afwezigheid van verhoor houdt niet in dat de rechten van verdediging van de beklaagde onherstelbaar zijn geschonden. De beklaagde kon immers voluit haar standpunt kenbaar maken zowel in de procedure voor de eerste rechter als in graad van beroep. De beweerde ongelijkheid die erin bestaat dat enkel stukken voorliggen van de burgerlijke partij, kon zij rechtzetten zowel voor de eerste rechter als nu, in de procedure voor het hof.

Dat de eerste rechter de burgerlijke partij heeft verzocht om duidelijke foto's voor te leggen, houdt evenmin een schending van de rechten van verdediging in. Tegenspraak hierover was

mogelijk, zowel toen de rechter het verzoek formuleerde als nadien, bij het neerleggen van de foto's. Het hof stelt bovendien vast dat de eerste rechter op verzoek van de beklaagde de overige neergelegde stukken uit de debatten heeft geweerd. Hieruit blijkt dat er ook effectief tegenspraak is geweest.

Dat de rechten van de verdediging voor de eerste rechter zouden geschonden zijn, is bovendien zonder relevantie en blijft zonder gevolgen voor de beoordeling door het hof. Gelet op de devolutieve werking van de ingestelde beroepen en vervolgens de grieven, heeft het hof de zaak in zijn geheel opnieuw behandeld. De beklaagde voert niet aan dat er voor de eerste rechter sprake was van een onherstelbare schending van haar rechten, waardoor het uitoefenen van deze rechten voor het hof ook onmogelijk zou zijn geworden. Het hof stelt vast dat de beklaagde de mogelijkheid had om schriftelijk standpunt in te nemen, stukken neer te leggen en over alle elementen tegenspraak te voeren zodat haar rechten van verdediging niet geschonden zijn.

6. De beklaagde betwist niet dat er voor de voedingsautomaten en publiciteitsinrichtingen geen vergunning was, terwijl dit wel nodig was. Zij houdt voor dat die feiten haar niet kunnen worden toegerekend.

Terecht overwoog de eerste rechter hierover wat volgt: *"Er is op basis van de foto's geen ernstige betwisting mogelijk dat de automaten in naam en voor rekening van 't Neerhof BV geplaatst werden. Op de zijkant van de automaten staat duidelijk haar naam en website vermeld. Ook de vergunning werd trouwens uiteindelijk door haar zaakvoerder aangevraagd."*

De beklaagde is volkomen ongeloofwaardig in haar bewering dat zij niet de exploitant was van de automaten. Ook het hof leidt uit de sticker op de zijkant van de automaten en de aanvraag van vergunning door haar statutair zaakvoerder af dat de automaten in naam en voor rekening van de beklaagde werden geplaatst.

De schuld van _____ aan de feiten 1 en 2 van de rechtstreekse dagvaarding staat vast.

7.1 De beklaagde _____ pleegde de bewezen feiten 1 en 2 van de rechtstreekse dagvaarding met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt (toepassing van artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagde plaatste zonder vergunning twee voedingsautomaten op een perceel naast een restaurant. Hierdoor beconcurrerde ze het naastgelegen restaurant op oneerlijke wijze. Ook de beklaagde moet de regels die de ruimtelijke ordening en stedenbouw beheersen stipt nalezen. De hierna bepaalde sanctie moet haar daartoe aanzetten.

Het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is geen passende reactie, gezien dit de beklagde onvoldoende zou wijzen op de ernst van de gepleegde misdrijven. Dat een vergunning was aangevraagd en het Agentschap Wegen & Verkeer voorwaardelijk gunstig adviseerde, doet daaraan geen afbreuk. Evident volstond de vergunningsaanvraag niet, maar moest de beklagde de vergunning afwachten. Dat ondernemingen in de horeca het in de coronaperiode bijzonder moeilijk hadden, is geen excuus om de vergunningsregels niet te respecteren. Het hof bevestigt de minimumgeldboete die de eerste rechter de beklagde oplegde en gelast net zoals de eerste rechter uitstel voor een deel van die geldboete. De beklagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden daartoe: er blijkt niet dat zij al eerder is veroordeeld. Deze geldboete veroorzaakt niet haar sociale declassering, noch brengt het haar sociale reclassering op onevenredige wijze in het gedrang. Dat deze geldboete toekomstige vergunningsaanvragen zou hypothekeren, is onvoldoende aangetoond.

De eerste rechter verhoogde de geldboete met de juiste deciemmen.

7.2 De beklagde is gehouden tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie voor de procedure in graad van beroep.

De eerste rechter oordeelde juist over de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De eerste rechter besliste ook juist over de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, al bedraagt die geïndexeerd nu 58,90 euro. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

De eerste rechter besliste ook correct over de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand. Sinds 1 oktober 2022 bedraagt die na indexatie 24 euro.

8.1 De beklagde is met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partij heeft geleden als gevolg van de voor de beklagde bewezen verklaarde misdrijven van de telastleggingen 1 en 2 en die door de beklagde gepleegde fouten uitmaken.

De eerste rechter kende de burgerlijke partij een schadevergoeding toe van 500 euro. De burgerlijke partij vordert voor het hof opnieuw een provisionele schadevergoeding van 2.500 euro. Dit incidenteel hoger beroep is ontvankelijk.

Het is evident dat de burgerlijke partij schade heeft geleden doordat een traiteur, voedingsautomaten plaatste naast het restaurant dat de burgerlijke partij uitbaat. Bij gebrek aan exacte gegevens om deze schade te begroten, begroot het hof de schadevergoeding naar billijkheid op 1.000 euro, te vermeerderen met intresten vanaf 22 augustus 2022.

8.2 Met toepassing van artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Aan de burgerlijke partij komt een rechtsplegingsvergoeding toe van 600 euro voor de procedure in eerste aanleg en 600 euro in graad van beroep.

Het hof veroordeelt de beklaagde ook tot terugbetaling van de kosten van de burgerlijke partij, begroot op 194,80 euro dagvaardingskosten.

9. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:
- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn beslissingen, met die enkele wijziging dat de vaste vergoeding in strafzaken thans 58,90 euro bedraagt;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 129,93 euro in beroep.

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 1.000 euro, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 24 augustus 2022 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten tot de dag van betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 600 euro in eerste aanleg en 600 euro in beroep en de kosten van de rechtstreekse dagvaarding, begroot op 194,84 euro;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 15,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 31,06
Dagv. BP:	€ 31,06
	€ 118,12
+ 10 % :	€ 11,81
Totaal :	€ 129,93

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **12 april 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____